

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18 — 'Εν δι. ταῖς ἐπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΛΟΓΟΛΟΣΙΑ ΤΟΥ Κ. ΤΣΙΓΓΡΟΥ

Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τοὺς οἰωνοὺς· οἱ Βυζαντινοὶ τὰ θαύματα· οἱ νεώτεροι ἔχομεν τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων. Οὕτως, δόκιμος ἐπικρατεῖται μεγάλη ἐθνικὴ λαθροχειρία, ἀνατέλλει εἰς τὸν ὀρίζοντα ἄρθρον τι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ὁμογενῶν Τσιγγροῦ, ἐπέχον τόπον πτηνοῦ ἀπαισίου ἢ σπλάγχνου βεβλαμμένου, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐξηγγέλλον εἰς τοὺς ἀνατέμνοντας τὰ θύματα ἱερεῖς ἦσαν ἡ ἄλλην συμφορὰν.

Ἐπὶ δανείου τῶν 60,000,000 δ. κ. Τσιγγρὸς ἐπεφάνη εἰς τὰς στήλας τῆς Ὠρας, τῶρα εἰς τὰς στήλας τοῦ Νιῶτος. Ἀπόδειξις ὅτι ἑκατομμύρια τρώγονται.

Ὁ κ. Τσιγγρὸς θέλει νὰ αὐξήσῃ τὸν ποινικὸν κώδικα εἰς τὸ περὶ καταλογισμοῦ τῶν πράξεων κεφάλαιον. Διαβεδαίει ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ὅτι «ἀκὼν περιπλάκη καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς μοχλὸς χρηματιστικῆς ὑποθέσεως». Ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀνηλικιότητα, τί θὰ ἐπικαλεσθῇ ὥστε νὰ μὴ τοῦ καταλογισθῇ ἡ χρηματιστικὴ πράξις; Βλακείαν, μανίαν, ἀσθένειαν γήρατος ἢ οὐγχοῦσιν νοός;

Εὐτυχῶς ὁ ἴδιος ἀναιρῶν ἑαυτὸν λύει τὴν ἀπορίαν μας. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ δηλῶν ὅτι «κακῇ μοίρᾳ περιπλάκη» εἰς τὸ ἀποτρόπαιον δάνειον ἦτο εἰς τὸν Ὀρωπὸν, ὅπου ἐδίδασκεν ἴσως ἥθικὴν εἰς τὸ δημοτικὸν (:) σχολεῖο ὅπερ ὁ νέος φεουδάρχης συνέστησεν εἰς τὴν ἐξοχὴν του, ὅτε ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῇ 10ῇ ὁκτωβρίου. Πέντε ἡμέραι παρήλθον καὶ ὁ κ. Τσιγγρὸς ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας. Μιὰ καὶ δυὸ ὁ «ἀκὼν περιπλάκει» εἰς τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπου ἐρωτήσας βεβαίως μανθάνει μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ὅτι τὸ δάνειον τὸ διαπραγματεύεται ἡ Πιστωτικὴ. Τῇ ἐπαύριον ἢ τῇ μεθαύριον ὁ κ. Ἀκὼν εἰς τῆς Πιστωτικῆς, ὅπου ἀγωνίζεται ἐκθύμως νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ δάνειον, λέγων αὐτοὶ εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἡ ἀποκλειστικότης δὲν συμφέρει κτλ.» Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ὅπως ἐδιώχθη παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, θὰ ἐδιώχθη καὶ παρὰ τοῦ κ. Δούμα. Ἐκτοτε, δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ κ. Τσιγγρὸς εἰργάζετο ὑπὲρ τῆς ἀποτυχίας τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ δανείου, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ ἐξηρόβηχεν ὡς ἐρα-

στῆς ὅστις περνᾷ τὰ παράθυρα τῆς ἰδικῆς του καὶ θέλει νὰ δηλώσῃ ὅτι «ἐδῶ εἶναι».

Ἄν ὅλα τὰ πράγματα, εἰκόνες, δράματα, ἀγάλματα, συνθέσεις μουσικαί, ἐπαναστάσεις, ἀγορεύσεις, ἐρωτες, γάμοι, ἔχωσι τὸ κέντρον τῆς ἐκφράσεως τῶν, αὐτὸ τὸ κέντρον ἐν τῷ δανείῳ τοῦ κ. Τσιγγροῦ εἶναι ἡ προσωρινότης.

Ἡ προσωρινότης εἶναι τὸ χαρακτηρίζον αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνοεὐρωπαίους, οἵτινες οὔτε Τούρκοι εἶναι, οὔτε Ἑλλήνες, ἀλλὰ κοσμοπολίται ἢ μᾶλλον χρηματοπολίται.

Ἡ προσωρινότης ἰδοὺ τί σημαίνει: Τὸ δάνειον γίνεται διὰ τὸν πόλεμον. Ἐὰν νικήσῃ ἡ Ἑλλὰς πωλοῦμεν τὰ 60 ἑκατομμύρια τῶν ἀπραγματοποιήτων μετοχῶν μὲ ὑπερτίμησιν καὶ ὠρελούμεθα· ἐὰν ἡττηθῇ, τὰς πωλοῦμεν μὲ ὑποτίμησιν καὶ πάλιν ὠρελούμεθα. Ἀφοῦ ἔχωμεν τὸ πολῦτιμον δικαίωμα τῆς αἰρέσεως!

Νὰ μελετήσῃτε τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Τσιγγροῦ διὰ νὰ ἴδῃτε ὅλους τοὺς μαιάνδρους τοῦ Ἀρμενίου Τραπεζίτου. Ἡ Ἑλλὰς λέγει οὔτε μὲ 70|0 ἥδυνατο νὰ εὕρῃ δάνειον, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον μὲ ἀνώτερον τόκον. Καταλαμβάνετε σεις ἀπ' αὐτά; Εἶναι ἡ ἀλχημεία τοῦ κ. Τσιγγροῦ. Τὰ ἐλευσίνια τῶν ὁμογενῶν, ἡ τέχνη τοῦ μεταβάλλειν ἀτιμον χάρτην εἰς χρυσόν· εἶναι τὸ «σκοτεινισμὸν φῶς» τοῦ Παράσχου.

Καὶ ἐνῷ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου του κατηγορεῖ τῆς Πιστωτικῆς ὅτι ὡς ὅρον τοῦ δανείου ἐζήτην τὴν σύστασιν Τραπεζίτης ἐν ταῖς προσαρτηθησομέναις ἐπαρχίαις, ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν ὅρον ὁ κ. «Ἀκὼν περιπλάκει» ἐδέξατο ἐν τῇ Συμβάσει τοῦ καὶ μετὰ μίαν τοῦ ἄρθρου παράγραφον ἐναδρύνεται ἐπὶ τῷ ὄρῳ αὐτῷ.

Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε ἀπέναντι τῆς ὕβρεως ἣν ἐκτοξεύει κατὰ τοῦ Κράτους τὸ ὅποιον μεθ' ἡδονῆς λαίμαργου ἀρρομοιοῖ πρὸς τὴν Τουρκίαν, λέγων ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ὡς ἐγγυήσεις αὐτοῦ τοῦ γελοίου δανείου, τοῦ ὑβριστικοῦ δανείου, τοῦ ἀτίμου δανείου, νὰ ληφθῶσι τὰ ὑπάρχοντα ἔσοδα τοῦ Κράτους. Ἐπρεπε νὰ ἐξευρεθῶσι νέοι πό-

ροι και ως τοιοῦτος ἐξελέχθη τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ. Εἰς τὸν Μάρκον Ρενιέρην τὸ μονοπώλιον τοῦ χαρτονομίσματος, εἰς τὸν Ἠλίαν Κεχαγιάν τὸ μονοπώλιον τῆς ἀτμοπλοῦας καὶ εἰς τὸν Ἀνδρέαν Τσιγγρόν τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ !!

Νοστιμώτατα εἶναι ὅσα ὁ αἰὲς περιπλακεῖς παρεῖσάγει περὶ δύο ἄλλων συνεδραίων του, τοῦ κ. Κορωνιοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀθηνογένους. Τὸν πρῶτον τὸν γνωρίζετε· ὁ δεῦτερος εἶναι παρείσακτον· εἶναι ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τοῦ κ. Σκούλῶδης. Ἀποτυχὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς διευθυντὴς Καταστήματος ἀλευροποιίας καὶ κατελθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τοὺς Νέους Ἑποίκους.

Διασκεδάσατε δὲ μὲ τὸν ὀργανισμόν τῆς συμμορίας.

Τὸ δάνειον τοῦτο διεπραγματεύετο ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κορωνιός. Ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. Κορωνιοῦ διώρισε, λέγει ὁ κ. Τσιγγρός, τὸν κ. Ἀθηνογένην· καὶ τοῦτο, ὡς μετὰ κυνικῆς ἀφελείας ὁμολογεῖ, ὅπως χρησιμεύσῃ αὐτὸς ὡς μεσάζων μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Κορωτιοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Τοῦτο μὲ ὑπενθύνισεν ὅτι συνήθως εἰς τὰς νυκτοκλοπὰς, ὅταν οἱ ἐκδιάκοντες τὰς οἰκίας τῶν τιμίων πολιτῶν εἶναι πλείους τοῦ ἑνός, εἰς στέκει πάντοτε ἀπ' ἐξῶ, δίκην σκοποῦ ἵνα προειδοποιήσῃ τοὺς συτρόφους του περὶ ἐπικειμένου τυχόν κινδύνου, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ μέσα συγυρίζουν, ὅτι εὐρουν.

Τὸ ῥόλο τοῦ διευθυντοῦ τῆς Πιστωτικῆς εἰς τὰς διαπραγματεύσεις εἶναι χαρακτηριστικώτατον.

Οἱ δύο τραπέζιται συναντῶνται καθ' ὁδόν, ὅπως ὁ Ἰουδαῖος Σάβλων συνήντα εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοὺς Ἑμπόρους τῆς Ἑνετίας.

— Ἐχε ὑπ' ὄψιν σου λέγει ὁ κ. Δούμας εἰς τὸν κ. Τσιγγρόν ὅτι θὰ συμμετάσχῃ κατὰ 5,000,000· καὶ τρίτων τὰς χεῖρας ἐκφράζει τὴν χαρὰν του ὅτι τὸ δάνειον εἶναι προσωρινόν, εὐφρολογῶν συγχρόνως ὅτι: Les bons esprits (et les répris) se rencontrent.

Προσωρινόν, διότι ἂν ἡ Ἑλλάς ἡττηθῇ, οἱ κύριοι αὐτοὶ φεύγουν εἰς τὴν Τουρκίαν, γίνονται Τσιγγροὶ πασσαῖς, Ντουμάν ἐφέντης, καὶ κἀνένας των μπορεῖ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιευνούχου καὶ φανῇ καὶ ἐκ τῆς θέσεως ἐκεῖνης ὠφέλιμος εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἄχρι τοῦ Γραφείου τοῦ κ. Δούμα τὰ πράγματα μεταβάλλονται. Διότι ὁ κ. Κουμουνδούρος στενοχωρεῖται, διότι οἱ τρικουπικοὶ φωνάζουν: ἀδειάστε μας τὴν γωνιά, βρίσκουμε ἡμεῖς τὸ δάνειον. Νὰ καιρὸς νὰ θέσῃ ὁ κ. Δούμας τοὺς ὅρους του ὡς νικητῆς. Οἱ ὅροι του εἶναι ὅτι συμμετέχει εἰς τὰ 5,000,000, ἂν ἡ Βουλὴ δεχθῇ τὴν σύμβασιν τῆς Πιστωτικῆς.

Ἡ σκηνογραφία τότε ἀλλάσσει· ὁ κ. Τσιγγρός ἐκπλήσσεται· κάμνει τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ κρούει τὰς θύρας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐνῶ ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κορωνιὸς ἀνάγει τὸ ἐνδοξόν του ἀνάστημα εἰς ἀνάστημα Μάρκου Μπότσαρη, μὴ ἀποκάμνων, μὴ ἀπελπιζόμενος, πολεμῶν κατὰ Τραπεζῶν, κατὰ πρακτορείων, κατ' ἐφημερίδων καὶ ἐπὶ τέλους ἐγκαταλειπόμενος εἰς τὰς δυνάμεις ἑαυτοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ πτωχός!

Οὕτω ὑπογράφεται ἡ Σύμβασιν τοῦ μοναδικοῦ εἰς τὰ ἑλληνικά χρονικά δανείου, καθ' ἣν δι' 20 ἑκατομμύρια ἡ Ἑλλὰς ὑποβάλλετται εἰς τοὺς ἀτιμωτέρους ὅρους, φορολογούσα πρὶν τὰς ἐλευθερώσῃ τὰς ὑποδούλους ἐπαρχίας, παραχωρούσα τίτλους 80,000,000 εἰς ξένας χεῖρας, παραχωρούσα εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Ὁμογενῶν μίαν ἀπὸ τὰς πρῶτας ἀνάγκας τοῦ πτωχοῦ λαοῦ—τὸ καπνίζειν—δίδουσα εἰς αὐτοὺς προμηθεῖας ἐπὶ προμηθειῶν καὶ μετὰ εἴκοσι μῆνας ὑποχρεωμένη νὰ τοῖς ἐπιστρέψῃ τὰ 40,000,000.

Ἰστερα ἀπὸ αὐτὰ ἔρχεται ὁ καταστηματοάρχης τοῦ Παζὰρ τῆς Ἐφθηνίας κ. Α. Βερναρδάκης δι' ἄρθρου του ἐν τῷ Αἰῶνι ὅπως προσφέρῃ ἀηδὲς θυμίαμα εἰς τὸν Μολόχ Τσιγγρόν καὶ δικαιολογήσῃ τὸ δάνειον. Ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκονομολογικῶν ἀνοησιῶν του ὕστερον ἀπὸ εἰδικὰς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σπουδὰς μᾶς ὑπενθύνισεν τὸν πατέρα ἐκεῖνον ὅστις ἀφοῦ ἔστειλε εἰς Εὐρώπην τὸν υἱόν του καὶ ἐπανελθόντα τὸν ἤκουσε βασανίζοντα τὸν νοῦν του ἐπὶ ὅλην νύκτα διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον κόπρου ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ὡκτεῖρε τὰ χρήματα τὰ ὅποια ἐξώδευσε διὰ τοιοῦτον βλάκα.

Φιντασθῆτε ὅτι μετὰξὺ ἄλλων ἱσχυρίζεται ὅτι ὁ κ. Τρικούπης παρεχώρησε δωρεὰν τὸ προνόμιον εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐνῶ ἐν τῇ Συμβάσει περιείχετο ὁρος ὅτι τὸ δημόσιον θὰ λαμβάνῃ 50 ο]ρ ἐπὶ τῶν κερδῶν.

Ὅτι δ' ἐκπλήσσει τὸν σοφὸν οἰκονομολόγον εἶναι ὅτι ὁ κ. Τσιγγρὸς ἐδάεισε παρὰ πολλὰ διὰ νὰ λάβῃ τὸ προνόμιον τῆς συστάσεως Τραπεζῆς· ἐν ταῖς παραχωρηθησομέναις ἐπαρχίαις, ἐνῶ κατ' ἀναλογίαν μὲ τὴν Ἑθνικὴν ἔπρεπε νὰ δώσῃ μόνον 6,000,000.

Ὁ κ. Βερναρδάκης ἤρχισε νὰ πωλῇ τὰ προνόμια τοῦ Κράτους ὡς τὰ εἶλαια τῆς πατρίδος του. Τί παράδοξον! ἀφοῦ ὁ κ. Κουμουνδούρος ἐξέδωκεν εἰς πλειστηριασμόν τὴν Ἑλλάδα!

Καλιθάν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ νὰ γράφῃ τις Θεατρικά Ἀθηνῶν εἶνε ὡς νὰ γράφῃ πολιτικὰς ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ Μενίδι.

Ὅταν ὁ Βελλίνης ἔγραφε τὴν *Νόρμα*, οὐδέποτε θ' ἀνελογίζετο ὅτι ἡδύνατο νὰ τελεσθῇ ἐν Ἀθήναις τοιοῦτον ἀνοσιούργημα ὅποιον τὸ κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας ἐν τοῖς ἀποπάτοις τοῦ Βιθυνοῦ τελεσθέν. Καὶ ἐκ τῆς Στατιστικῆς γνωρίζομεν ὅτι πολλὰ σώματα ἐγκλημάτων ἀνευρίσκονται ἐν τοῖς ἀποπάτοις.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ prima δὲν ἐλασκάρισεν οὔτε νότα, καθὼς βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ὑψίφωνος οὐδεμίαν νότα εἶπε σωστήν.

Τὸ θέατρον φωτίζεται ἂν γιόγγο ὅπως τὰ Γραφεῖα τοῦ «Τηλεγράφου». Ἡ σκηνὴ ἀνοίγει· ἡ *Νόρμα* ἐκτελεῖται· ἡ *Νόρμα* ἐξετελεσθῇ.

Ὁ ὑψίφωνος παλαίει μὲ τὴν φωνὴν του· ἐκεῖνη ἔσωθεν δυστροπεί νὰ ἐξέλθῃ, ἐκεῖνος ἐξωθεν καταεσχίζετται διὰ τοῦτο. Ἐπὶ τέλους νικᾷ ὁ ὑψίφωνος, ἡ φωνὴ ἐξέρχεται, ἀλλὰ δύστροπος, κακόζηλος, κλαψιάρ.